

KSIĄŻKI GRZESIA

Krótkie przedstawienie w pięciu odsłonach ukazujące historię chłopca, który nie szanował książek. Scenariusz powstał na potrzeby szkolnych obchodów Święta Książki. Opracowany jest na podstawie wiersza Samuela Marszaka pt.: „Książka o książkach”.

SCENA I

Pokój Grzesia. Stoi w nim stół, łóżko, krzesło, jakaś szafka. Wszędzie leżą porozrzucane książki, które są poplamione i zniszczone. W różnych miejscach pokoju stoją też osoby przebrane za książki: **Robinson** (zniszczona okładka); **Brzechwa** (z wyrwaną kartką); **Matematyka** (w środku narysowany kominiarz); **Geografia** (w środku narysowana krowa, na plecach napis); **Bracia Grimm** (ogólnie zniszczone, pomięte). Grześ ze Stachem siedzą w pokoju, później się biją.

Narrator 1:

Miał Grzesio Skowroński
Różne książki
Brudne, poszarpane,
Pomięte, porwane,
Koniec i wstęp zniknął
Okładki jak z łyka,
Kartki – w plamach całe
Więc książki płakały

Narrator 2:

Bił się Grześ ze Stachem,
Książką się zamachnął
Dał mu raz po głowie –
Już są dwie połowy!

Narrator 1:

U biedaka Robinsona
Skóra obdarta z kartonu,
Brzechwa kartkę ma wyrwaną,
W arytmetyce pobrudzonej
Na trzydziestej piątej stronie
Kominiarz narysowany.

Narrator 2:

W geografii zaś Grzesiowej
Stoi malowana krowa
Napisano na niej:
„To jest książka tylko moja,
kto ją weźmie bez pytania
temu sprawię tęgie lanie!”

Książki:

Jak żyć !!!

Narrator 1

Książki zapytały

Książki:

Kto przed Grzesiem nas ocali?

Narrator 1:

Zespół Braci Grimm orzeka

Bracia Grimm:

Nie ma rady! Czas uciekać!

Narrator 2:

Poszarpany podręcznik
co wciąż burczy i jęczy
Tak rozstrzygnął dylemat

Podręcznik:

Zawsze i wszędzie dzieci
będą książki kaleczyć
Dokąd uciec od Grzesia?
Nigdzie ratunku nie ma!

Bracia Grimm:

Milcz minusie! Ani słowa!

Narrator 2

Bracia Grimm odrzekli na to

Bracia Grimm:

Przestań nas już denerwować
Narzekając wciąż i kracząc!
Skryjemy się w bibliotece,
Tam znajdziemy raj prawdziwy
Bo tam każdej książki przecież
Ni pozwolą ludziom skrzywdzić

SCENA II

Biblioteka. Wokół pod ścianami stoją książki (przebrane dzieci)- prosto i wyniośle. Na środku ustawiony stolik z lampką. Panuje dostojna cisza. Wchodzą zniszczone książki Grzesia i wystraszone stają w kącie. Następnie pojawiają się sprzątaczk.

Narrator 1

Oto bezdomne kaleki
przychodzą do biblioteki.
Lampy nad stołami błyszczą
Półki w krąg oszklone wiszą.
Oprawione w ciemną skórę
Książki w godnym tkwią milczeniu,
Jak widzowie, którzy z góry
oglądają przedstawienie.

Narrator 2

Wtem podręcznik matematyki
Zbladł i zaczął szeptem liczyć

Podręcznik:

Sześć plus osiem jest czternaście
Razy dwa: dwadzieścia osiem...

Narrator 2 :

Geografia z wielkiej trwogi
Coraz częściej ku drzwiom patrzy

Lecz w tym czasie już na progu
Pojawiły się sprzątaczk.

Ścierki przyniosły i szczotki
Wszystkie podłogi zamiotły
I starły kurze z okładek

Posprzątały tak jak co dzień
Aż w kąciku gdzieś pod ścianą
Zobaczyły na podłodze
Kupkę książek poszarpanych.

Koniec i początek zniknął
Okładki – jakby z łyka
Kartki – w tłustych plamach całe...
Sprzątaczk zą zapłakały!

Sprzątaczk:

O nieszczęsne książki miłe,
Cóż dzieci z wami zrobiły!
Chodźcie z nami do lekarza,
Co umie niechaj pokarze.

Lekarz was wyleczy wszystkie
I poklei i oczyści
I wyrówna i pozszywa
Oprawi w skórę prawdziwą!

SCENA III

Sprzątaczk wyprowadzają zniszczone książki do introligatora. Książki biblioteczne chórem wołają za nimi. W tym czasie introligator naprawie książki, następnie wracają one do biblioteki. Bibliotekarka wskazuje im miejsca wśród książek i siada przy stole.

Książki biblioteczne:

Do nas bezdomne książki – kaleki
W sale przestronne do biblioteki!

Książki - tułacze, książki – niechluje
Tu wam z papieru zrobią koszule

Każda płócienną kurtkę odzieje
Wszystkie wyleczą i wpiszą w rejestr

Do nas bezdomne książki – kaleki
W sale przestronne, do biblioteki!

Narrator 1:

Wyszły książki ze szpitala
Teraz mają kartki całe
Grzbiety pięknie oprawione
I nalepki nalepione

Potem zaś w przestronnej Sali
Każdej miejsce jej wskazali

Jednym słowem, każdy tom
Odnalazł swój nowy dom.

SCENA IV

Pokój Grzesia. Chłopiec w panice szuka podręcznika. W końcu udaje się do biblioteki, skąd wyganiają go książki.

Narrator 2:

Grzesio cierpi niesłuchanie,
Bo zadano mu zadanie.
Szuka swej matematyki
Pod łóżkiem i pod stolikiem
Pod tapczanem szuka sapiąc
Pod krzesłem i pod kanapą.
Grzesio zżyma się i wstydzi,
Lecz podręcznika nie widzi.

Narrator 1:

Co tu począć?! Co tu zrobić?!
Gdzie by ten podręcznik zdybć?!
Albo skoczyć w nurty rzeki,
Albo pójść do biblioteki!

Narrator 2:

Mówią, że raz do czytelnicy
Chłopiec wbiegł, mały zupełnie
I zapytał cicho pani, czy tu książki nie dostanie?
W odpowiedzi z wszystkich stron
Wykrzyknęły książki

Książki:

WON !!

SCENA V

Grześ ze Stachem układają książki, przeglądają je i odkurzają.

Narrator 2

Historia ta dawno się działa
Nauczką dla Grzesia była
Teraz wszystko jest inaczej
Sami zresztą to przyznacie

Bo to już nie ten sam Grzesiek.
Jest on sławnym inżynierem.
Syn zaś jego, jak wieść niesie,
Same piątki w szkole zbiera

Narrator 1 :

Byłem kiedyś u nich w domu.
Wisi tam półka nad stołem,
Gdzie pięćdziesiąt cztery tomy
Za szybą w szeregu stoją.

Kiedy na nich wzrok zatrzymasz,
Widzisz, że są z losu rade
Książki ojca, książki syna –
Jakby szły na defiladę.
Znać, że właściciele obaj
Szanują je, czytać lubią
Dobrze tutaj im ze sobą.

Narrator 2:

Kończy się nasza opowieść
Pamiętajcie dzieci drogie
Książki szanować musicie
A umilą Wam życie.

KONIEC